

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ถึงขั้นบริสุทธิไม่ถามกัน

พวกที่ติดตามข้างยังไม่เจอตัวนะ (ยังไม่ส่งข่าว ก็แสดงว่าเขายังไม่พบครับ) ดูว่าข้างตัวอยู่ภู่วางวงมันเสีย ให้เขาตามจับออกมารักษา การรักษาราคาเท่าไรๆ เราจะจ่ายให้ทั้งหมดเรอบอก เขาคำนวณเอาไว้ประมาณ ๕ หมื่น ๕ หมื่นเราก็จะจ่ายให้ เขายังไม่เอา ให้ตามเจอเสียก่อน เจอข้างตัวนั้นก่อน เจอแล้วก็เป็นประโยชน์หนึ่ง รักษาหายแล้วเป็นประโยชน์หนึ่ง คือเราจะรับทั้งหมดเลย ทั้งจับได้และรักษาโรคหาย ข้างตัวนี้ราคาเท่าไรๆ เราก็จะจ่ายให้ทั้งหมดเลย สงสารนะ วงมันเป็นอะไรไม่รู้ ว่าถูกฟันก็ยากที่จะสันนิษฐานอยู่ คนจะไปฟันวงข้างมันยากอยู่นะ ถ้ายิงไปฉากเอาขาดไปถูกนะ ที่จะไปตัดไปฟันวงข้างรู้สึกว่าเป็นไปได้ยาก ถ้าปืนเขายังฉากขาดไปเลยถูก มันไม่ทะลุ มันขาดไปเลย

ที่ข้างอยู่มันอยู่เป็นแห่งๆ นะ มันมีท่าเลอยู่ มันเป็นหย่อมๆ ที่ข้างอยู่ เป็นดงละเมาะ ดงที่ข้างอาศัยเป็นแห่งๆ เหมือนว่าเป็นเกาะดง นอกนั้นเป็นหินดานหินลาดเต็มไปหมด แล้วดงนี้เป็นเกาะหนึ่งแล้วข้างอยู่สัตว์อยู่ ภู่วิวเราไม่ค่อยได้เที่ยวละเอียดลอนัก ที่เราเที่ยวมากที่สุดคือภูเขาสกลนครกับกาฬสินธุ์ ระหว่างสกลนครกาฬสินธุ์ ภูเขาภูนี้ทะลุถึงภูจ้อก้อ เราไปมาก จะพูดว่าแหลกก็ได้ เพราะปีนี้ขึ้นเขาภูนี้ลงทางนี้ ขึ้นทางนี้ลงนี้ ปีนั้นขึ้นทางนั้นลงทางนั้น

พ่อแม่ครูจารย์มันอยู่เป็นจุดศูนย์กลาง เราเที่ยวสายนี้ละมากที่สุด ไปทางไหนก็มาหาท่านๆ ที่ภูเขาภูพานสกลนคร-กาฬสินธุ์เที่ยวมาก ถึงนั้นละถึงภูจ้อก้อ ภูเขาภูนี้เราเที่ยวมากจริง ๆ ๘ ปีอยู่แถวนี้ละ ตั้งแต่ภูเหล็กที่ท่านวันอยู่ เราไปตั้งแต่ต้นตลอดถึงหนองสูงคำชะอี ปีนี้ขึ้นทางนี้ลงทางนี้ ปีนั้นขึ้นทางนั้นลงทางนั้น ขึ้นไปขึ้นมาสุดท้ายต่อถึงหนองสูงคำชะอี เหตุที่เราไปต่อทางนั้นคือเราไปพักอยู่ห้วยทรายตั้ง ๔ ปี แถวนั้นละเที่ยว เที่ยวยืดยาวก็ภูเขาภูนี้ละตั้งแต่สว่างไป จนกระทั่งถึงภูจ้อก้อถึงกันหมดเลย

คือเวลาเข้าป่าเข้าเขาที่ไหนมันก็เป็นทำเลเหมาะสม ไปอยู่ที่ไหนก็เหมาะๆ ไปที่ไหนก็ตามเถื่อนน้ำสำคัญมาก จะเป็นที่ดีขนาดไหนก็ตามถ้าไม่มีน้ำอยู่ไม่ได้นะ อยู่บนภูเขาก็ไม่พ้นน้ำ ต้องลงไปเอาน้ำนั้น ขึ้นก็ลำบากอีกแหละ น้ำสำคัญ เอากระบอกลมไม้ใส่สะพายขึ้นบนเขา กาน้ำหัว กระบอกลมไม้ใส่สะพายพอดี หมดเมื่อไรก็ลงมา คือการขบการฉันไม่แน่นอนนักกรรมฐาน ท่านไม่ค่อยเป็นอารมณ์อะไรกับเรื่องการขบการฉัน อยู่ไปกี่วันท่านก็พออยู่ได้ แต่น้ำนี้สำคัญมาก อาหารอยู่เป็นวันๆ หลายวันก็ได้ น้ำไม่ได้นะ

นี้ได้เที่ยวกรรมฐานเราก็พอพูดได้ พ่อแม่ครูจารย์นี้เรียกว่ากรรมฐานชั้นเอกในสมัยปัจจุบัน เป็นชั้นเอก ความสมบุกสมบันลำบากลำบากอยู่กับท่านหมด นี่ก็ชั้นเอกเหมือนกัน การประกอบความพากเพียรตลอดความรู้ทุกสิ่งทุกอย่างจากจิตตภาวนา ท่านก็เป็นชั้นเอก ชั้นเอกทุกอย่างภายในใจ การฝึกกรรมานองค์ท่านก็เป็นชั้นเอกๆ คือท่านไปพักอยู่ที่ไหนเราจะพยายามติดตามเข้าไปดูๆ เข้าไปดูจนถึงสถานที่ที่ท่านอยู่ ท่านอยู่โลกเขาไม่ปรารถนาแหละ ท่านไปอยู่ที่ไหนเป็นที่โลกเขาไม่ปรารถนา ท่านอยู่อย่างนั้นแหละ

ที่ท่านพูดถึงเรื่องถ้าสาริกา ที่จิตของท่านสว่างจ้าครอบหมดโลกธาตุ แต่ท่านเจอผีใหญ่ ที่ว่านั่นนะ ถือกระบองใหญ่จะมาฆ่าท่าน นั่นละคราวที่ท่านว่าจิตท่านลงจำเลย มีผีใหญ่ เราก็ไม่เคยคาดเคยฝันนะ นี่เห็นไหมบทเวลามันจะรับกัน เป็นที่นี้บีบเข้ากันได้เลยเชียว อยู่ที่หนองผือ อันนี้ก็แบบเดียวกัน แต่เราไม่ปรากฏพวกผีพวกเปรตอะไร ท่านปรากฏผีใหญ่ที่เป็นเจ้าเขื่อนใหญ่อยู่แถวนั้นหมด นครนายก-นครราชสีมาที่ไหนผีตัวนี้เป็นนายใหญ่ว้างนั้นนะ เวลาเขาหลงใจเขามากราบถวายเป็นลูกศิษย์ท่านแล้วเขาบอกว่าในบริเวณนี้เขาเป็นใหญ่ทั้งหมดพวกผี เนาะผีเขาก็ยังมีเขื่อนมีเขวง มีอะไรเป็นใหญ่เป็นน้อย เป็นเขตเป็นแดน

เวลาเขาขอมตัว เขาจะมาฆ่าท่าน เวลาจิตสว่างจ้าขึ้นมาครอบโลกธาตุผีใหญ่มาแบกตะบองมาจะฆ่าท่าน ผีมันก็เป็นโลก ธรรมก็เป็นธรรมเลิศโลกเหนือโลก ชัดกันนี้ขอมกราบท่าน นั่น นี่มาพูดถึงเรื่องว่ามันเป็น เราเวลาจะเป็น เราไม่ได้วัดรอย แต่เราไม่ปรากฏเป็นพวกเปรตพวกผี ปรากฏเป็นแต่ความสว่างครอบโลกธาตุ เราเป็นอยู่หนองผือ พอมาแล้วให้ฟัง โห ท่านตื่นเต้นมากนะ มาเล่าให้ฟัง เอ้อขึ้นทันทีเลย อย่างนั้นแหละถ้าเป็นอย่างเดียวกันแล้วมันไม่ได้พูดกันหลายคำอะไรละ เราเป็นอยู่ที่หนองผือมันก็ลงแบบเดียวกัน

พอวันหลังได้โอกาสแล้วกราบเรียนท่านเรื่องราวมันเป็นอย่างไรๆ ท่านร้องโก๊กเลย นั่นแหละถ้ามันเหมือนกันมันรับกันปั๊บทันทีเลย ไม่เหมือนมันจะเอาอะไรมาพูด ไม่รู้พูดได้อย่างไร (หลวงตาภาวนาไปถึงจุดไหนถึงจำขึ้นมาคะ) ไปถึงจุดหมอนกับเสื้อหมอนขาดเสื้อขาดถึงจุดนั้นละจำขึ้นมา คือหมอนแตกนุ่นแตกกระจายจำขึ้นมา ตรงนั้นแหละ พวกมันเย็บทั้งวันละเย็บหมอนเย็บเสื้อ ตื่นขึ้นมาก็เย็บเสื้อเย็บหมอน วันหลังฟาตอีก จำอีก ขาด แตกสะบัด มันพูดไม่ถูกนะ ที่เราพูดนี้มันไม่ได้ตรงกับความจริงนะที่ว่าจำนี้ ความรู้ความเป็นของจิตกับสิ่งภายนอกเข้ากันได้เมื่อไร เข้าไม่ได้นะ แต่เมื่อโลกมีสมมุติจิตก็ต้องแยกสมมุติเข้ามาหากัน เช่นอย่างวานิพพานอย่างนี้ ใครไปเดาได้

นิพพาน ถ้าเป็นปิ้งไม้ต้องเตา แน่ะ พอจิตบริสุทธิ์ฝั่ง นิพพานกับอันนั้นก็อันอันเดียวกันแล้ว ตั้งชื่อไม่ตั้งไม่เห็นสำคัญอะไร มันก็อยู่ตรงนั้นเอง

จิตจึงว่าเป็นของอัศจรรย์ เป็นที่รับทั้งสุขทั้งทุกข์ มหันตทุกข์ก็อยู่ที่จิต บรมสุขก็อยู่ที่จิต มาลงนี้หมดเลย รวมยอดลงในสามแดนโลกธาตุมาลงที่จิตแห่งเดียว เป็นผู้รับทราบทั้งหมดเลย ทุกข์มหันตทุกข์ก็มาอยู่ที่จิต สิ่งเหล่านั้นเขาไม่ได้แบกได้ห้าม จิตนี้แบก ด้วยความรู้รับดีชั่วสุขทุกข์ต่างๆ ทางดีก็ดี จนกระทั่งดีเลิศก็จิตเป็นผู้รับ มหันตทุกข์เลวที่สุดก็จิตเป็นผู้รับ ท่านจึงสอนลงที่จิตๆ ศาสนาใดที่จะเหมือนกับพุทธศาสนา ไม่มี เอากาถปฏิบัติยันกันเข้าซิ มีแต่ดันเตาเผาหมัดไปอย่างนั้น ใครก็ว่าตนถือศาสนานั้นถือศาสนานี้เป็นของเลิศเลอๆ ก็ถูก เราเกิดมากับพ่อกับแม่ก็ต้องถือว่าพ่อว่าแม่ของเราๆ แล้วพ่อแม่มีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงต่างกัน ศาสนามีความเหลื่อมล้ำต่ำสูง ความจริงแล้วศาสนาพุทธรวมหมดเลย เป็นศาสนาของท่านผู้สิ้นกิเลส พอสิ้นแล้วมันจำหมดจริงๆ สงสัยอะไร

ว่าอะไรไม่ผิดไม่พลาด ก็คือความรู้ของพระพุทธเจ้า ที่เป็นเจ้าของศาสนา เป็นผู้สิ้นกิเลส สำคัญตรงนี้นะ ความรู้ที่เป็นไปตามกิเลสมันก็ไปตามแถวตามแนวของกิเลส กิเลสบังคับที่ตรงไหนๆ ว่าดีอะไรก็ดีไปตามกิเลสเสีย ไม่ได้ดีไปตามธรรม นี่ละมันก็ผิดกันที่ตรงนี้ ถ้าว่าบอกก็บอกถึงนิพพาน ศาสนานั้นๆ ก็แตกกันไปถึงสวรรค์ ศาสนาพระพุทธเจ้าไม่ต้องเตา ทะลุถึงนิพพานเลยไม่ต้องถามใคร จำขึ้นมาที่นั่นแล้วพอ ขอให้จิตบริสุทธิ์เถอะนะ จิตบริสุทธิ์เท่านั้นถามหานิพพานอะไร ที่ดันเตาเผาหมัดนี้ชิมมันไม่ได้เรื่องได้ราว

ศาสนาคือพุทธศาสนาที่บ่งบอกร้อยเปอร์เซ็นต์ตามหลักความจริงล้วนๆ ที่เรียกว่าสาวกชาดธรรมตรัสไว้ชอบแล้ว นี่ละชอบในธรรมทุกชั้นๆ ๆ ตลอดถึงพวกเปรตพวกผีพวกสัตว์นรกอเวจีผิดที่ไหน ไม่ผิด ถึงสวรรค์ชั้นพรหมถึงนิพพาน จำไปหมดเลย จึงเรียกว่า โลกวิทู รู้แจ้งทั้งโลกนอกโลกใน โลกในกิเลสขาดสะบั้นไปหมดสว่างจ้า โลกนอกมองเห็นไปหมด นั่น ที่ว่า โลกวิทู รู้แจ้งโลกๆ ให้เป็นชิ จิตถ้าลงได้เป็นเต็มที่แล้ว ไม่มีอะไรเหมือนในแดนสมมุติ ไม่มี หมด แดนสมมุตินี้เป็นสมมุติทั้งหมด อันนั้นไม่ใช่แดนสมมุติ แดนวิมุตติ ท่านก็แยกออกมาเป็นสมมุติอันหนึ่งเสีย ว่าแดนวิมุตติ ไม่เหมือนอะไรเลย แดนนั้นละท่านเรียกว่าแดนนิพพาน ไม่มีอะไรเข้าไปเกี่ยวข้องเลย

สิ่งที่เกี่ยวข้องเป็นก้างขวางคออยู่ก็คือกิเลส หนักเบาเล็กน้อยเป็นก้างขวางคอทั้งนั้น พออันนี้ขาดสะบั้นลงไปหมดแล้วโล่งหมด ไม่มีสิ่งใดที่จะเป็นก้างขวางคอ คือสมมุติก็ได้แก่กิเลสเป็นยอดแห่งสมมุติทั้งหมด สมมุติทั้งหมดรวมอยู่ในกิเลส พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้วสมมุติก็ขาดไปตามๆ กัน จิตก็พ้นข้าศึก หมดข้าศึกตรงนั้นแหละ

ถ้าจิตยังมีกิเลสอยู่ยังมีข้าศึก ไม่จัดว่าถึงขั้นบริสุทธิ์หรือถึงขั้นความสุขอันสมบูรณ์ถ้าลง
กิเลสยังมีอยู่นั้น พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้วความสุขไม่ต้องถาม สมบูรณ์เต็มที่เลย
พระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่าน ตั้งแต่ท่านบรรลุธรรมมาจิตของท่านไม่มีอะไรเข้าผ่านได้
เลย หหมด นั้นละแดนวิมุตติ ไม่มีสมมุติเลย เป็นแดนวิมุตติล้วน ๆ

การปฏิบัติธรรมรู้เป็นขั้น ๆ นะ ชั้นธรรมชั้นโลก อย่างเขาเรียนชั้นนั้นชั้นนี้ ชั้น
ธรรมก็มีไปตาม ๆ กัน ธรรมก็ขั้นนั้นชั้นนี้ ที่เรียนนะชั้นธรรม เรียนปริยัติก็เป็นชั้นธรรม
เขาเรียนทางโลกก็เป็นขั้นนั้นชั้นนี้ อันนี้เรียนทางชั้นปฏิบัติ ชั้นปฏิบัติก็เป็นวรรคเป็น
ตอน ๆ ของความรู้ ละเอียดเข้าไป ๆ เป็นขั้นเป็นตอน จนกระทั่งทะลุหมดไม่มีอะไรติด
หัวใจเลย เรียกว่าถึงแดนวิมุตติโดยสมบูรณ์ นั้นท่านว่าถึงนิพพาน ถึงขั้นบริสุทธิ์ไม่ถาม
กันละ ถ้าลงถึงนั้นแล้วท่านไม่ถามกัน บริสุทธิ์จำขึ้นมาหมด ที่ว่าเหล่านี้ศาสนาพุทธเรา
เท่านั้น เป็นศาสนาที่ทรงไว้ซึ่งมรรคผลนิพพาน บาปบุญคุณโทษนรกสวรรค์ศาสนานี้
ครอบหมด รู้หมด พุดได้ถูกต้องหมด นอกนั้นไม่ถูก ต้น ๆ เดาะ ๆ ไป ศาสนานี้ประจักษ์
กับใจจริง ๆ

วันนี้แปลกอยู่นะฉันจึงหัน อย่างนี้ละธาตุคนแก่ เวลามันจะก็เป็นไปตาม เรากี่
ปล่อยให้มันเป็นนะวันนี้ เห็นมันเป็นอย่างนี้ปล่อย ฉันจึงหันจนหมู่เพื่อนไปหมดแล้ว
เรายังเอาหวม ๆ คือปล่อยตามธาตุขันธ์ มันเป็นอย่างนี้ใจดูมันไปอย่างนั้นละ เวลามันจะ
พลิกไปไปอีกแบบหนึ่งนะ เช่นอย่างวันนี้ดีฉันจึงหันก็ดี เมื่อเข้านี้สายลงมาสี่มเวลานะ
นั้น ไม่ใช่อะไรนะสี่เวลาลงมา หมู่เพื่อนไปบอกถึงได้ลงมา หือ ไปบิณฑบาตมาแล้ว
เหอ แนะอย่างนั้นแหละ บทเวลามันจะเป็น สี่มเวลา

วันนี้พุดเท่านั้นละ ไม่พุดมากอะไร เพราะมันพุดมากแล้ว นี่ก็จะไปธุระ ไปธุระก็
ช่วยโลก ๆ ทั้งนั้นนะ ไม่ได้ไปไหนช่วยโลก (มีปัญหารธรรมเล็กน้อยครับ เมื่อภาวนาจิต
สงบระดับหนึ่ง เห็นเงาดำปรากฏขึ้นที่จิต มันเคลื่อนไหวแล้วก็หลบหนีได้ หากภาวนา
ย่อหย่อนเงาดำก็จะหนาแน่นขึ้น แต่ถ้าภาวนาต่อเนื่องเป็นเดือน ๆ เงาดำก็จะจืดจาง
ลง และถอยออกจิตไปเป็นเงาของร่างกายตนเอง แต่ก็ยังป่วนเปื้อนอยู่กับกายของ
เจ้าของ กราบเรียนถามว่า เงาดำนั้นคืออะไร จะแก้ไขอย่างไร มีอุบายการภาวนา
อย่างไรบ้างครับ)

ไม่เห็นมีสาระอะไรพอจะตอบนะ เงาดำก็คือคนหลับตานั่นแหละ เรายังนั่งเลย
เงาดำ ถ้าหลับหมดดำหมดเลย มันชี้แจงตอบ ไม่ตอบละ มันเป็นสาระปึบมันปึบเข้าถึง
กันเลยนะ เรื่องปัญหาพอแสบเท่านั้นมันจะรับกันทางนี้ออกฝั่งเลย ถ้าทำยังไงมันก็ไม่
ออก แสดงว่าปัญหานั้นอย่างว่า เอาละไปละที่นี้ วันนี้ไม่พุดมากอะไร ก็ยังจะไปธุระอีก
เรื่องทำธุระให้โลกเราไม่ได้หยุดแหละ อำนาจความเมตตาทั้งนั้นนะ ที่ดีที่ดั้นอยู่

ไม่ใช่อะไร อำนาจความเมตตา มันหากเป็นของมันเองในนี้ แต่ก่อนเราก็ไม่เคยเป็น
ความเมตตาของคนเราธรรมดาๆ ก็ทราบทั่วหน้ากัน แต่ความเมตตาของจิตประเภทนี้
ผิดกันมาก เหมือนว่ามันครอบคลุมเลย แดนสมมุติครอบคลุมเลย

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ